

INTERPELLATION TILL STATSRÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2016-09-21
Besvaras senast
2016-10-13

Till statsrådet Gabriel Wikström (S)

2016/17:8 Samhällets stöd vid problematiskt dataspelande

Spelberoende när det gäller spel om pengar är ett problem som under lång tid funnits i samhället. Det finns dock inte med under beroendekategorierna i socialtjänstlagen, trots att det i senaste versionen av psykologibibeln DSM klassas som ett missbruk. På senare tid har dock en annan sorts spelande börjat bli problematiskt för vissa. Det handlar om dataspelande, där gränserna mot hasardspel dessutom börjar suddas ut.

Allt dataspelande är inte dåligt, mycket är rent av bra för sådant som till exempel språk, reaktionsförmåga och logiskt tänkande. Men för vissa blir spelandet en tillflykt från andra problem, vilket i längden blir problematiskt för både individen och dennes omgivning. Spelandet blir ett symptom på andra saker i livet som inte fungerar och här behövs hjälp på olika sätt.

Det finns i dag inget direkt stöd för dessa personer. Endast en beroendeklinik i Sverige tar emot dessa personer. Den är dock konstant fullbokad och tar även emot personer som spelar om pengar, där också betalningsviljan för att hjälpa från det offentliga finns i något högre grad, om än fortfarande bristfälligt. Många föreningar för spelberoende vittnar dock om att allt fler föräldrar och individer vänder sig till föreningen för att få hjälp när dataspelandet blivit ett problem. Även BUP, skolhälsovården och andra rekommenderar spelarna att vända sig till spelberoendeföreningar för att få hjälp. Tröskeln att ta sig dit är många gånger lägre och byråkratin för föreningarna mindre. Tyvärr finns dock inga resurser för att ta emot dessa personer, eftersom de resurser som erhålls ska riktas mot spel om pengar. Det finns i dag inga kommuner som ställer upp med medel för att hjälpa personer med överdrivet dataspelande. Det enda som finns är ett projekt via Allmänna arvsfonden som nu är inne på sitt sista år. Vittnesmålen från det projektet visar att behoven är oändliga. Projektet har levererat långt över de uppsatta målen, men medlen tar snart slut. Samhällskostnaden för personer som fastnar i destruktiva beteenden är enorm, och de föreningar för spelberoende som finns gör allt de kan på sin fritid för att hjälpa dessa personer, men det behövs bättre uppmärksamhet och andra resurser för att kunna göra verklig skillnad.

Med hänvisning till det anförda vill jag fråga statsrådet Gabriel Wikström:

1. Hur ser statsrådet på att resurser helt saknas för att stötta personer med ett överdrivet dataspelande och deras anhöriga?

2. Hur kommer statsrådet att agera för att dessa personer ska få ökat stöd?

.....

Rickard Nordin (C)

Överlämnas enligt uppdrag

Lisa Gunnfors